

07.
CITY EX d.o.o. u stečaju, Zagreb,
Donje Svetice 40, Zagreb, OIB: 99406899243
Po stečajnom upravitelju:
Zdravko Krznar

TRGOVAČKI SUD
U ZAGREBU
PRIMLJENO

18-01-2019

poštom — neposredno
u primj. prilogu
pristojba

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Ambruševa 2/II
10000 Zagreb

Predmet: Izvješće o parničnom postupku protiv FINA-e

Stečajni postupak: St-1915/16 - 193

Sukladno Rješenju sa skupštine vjerovnika od 17.siječnja 2019 podnosim izvješće o parničkom postupku protiv FINA-e koja se vodi na Trgovačkom sudu u Zagrebu pod brojem P-2452/18.

Nakon otvaranja stečajnog postupka nad društvom uslijed neuspjelog postupka predstečajne nagodbe, analizom financijskog poslovanja i izvršenih radnji prije otvaranja stečajnog postupka uočena je vjerojatnost da ovrha izvršena temeljem odluke HAKOM-a možda nije zakonita.

Radi se o ovrši u iznosu od 4.328.016,00 Kn izvršenoj putem FINE. S obzirom da je to praktično jedina potencijalna vrijednost društva od koje bi se moglo u većem dijelu isplatiti vjerovnike 1. isplatnog reda (ukupno prijavljene tražbine oko 5,5MKn) smatrao sam uputnim pokrenuti parnicu protiv HAKOM-a pri tom pazeći da se ne ugrozi stečajna masa društva. U tom smislu zatražio sam i dobio punomoć skupštine vjerovnika o pokretanju tog postupka te je sklopljen ugovor sa odvjetničkim društvom Ljubenko i partneri na način da odvjetnička nagrada ovisi o ishodu spora i tako u bitnome ne opterećuje stečajnu masu.

Daljnjom analizom i korespondencijom između odvjetničkog ureda, HAKOM-a i FINA-e došlo se do zaključka da se počinila između ostalih i proceduralna greška koja daje osnova da se pokrene tužba protiv FINE i zapravo od nje naplate tražena sredstva (detaljno opisano u presudi u prilogu) jer je vjerojatniji uspjeh protiv FINE nego protiv HAKOM-a.

Nakon neuspjelog postupka predstečajne nagodbe, te potom otvaranja stečajnog postupka dana 24.03.2016. godine, Financijska agencija je nezakonito dana 29.03.2016. godine (dakle 5 dana nakon otvaranja stečaja) na račun HAKOMA prenijela ukupno zaplijenjeni iznos od 4.328.016,00 kuna.

Smatrali smo predmetnu zapljenu i prijenos sredstava nezakonitim, sa vrlo upitnom pravnom osnovom iz slijedećih razloga.

Temeljem odredbe članka 168. stavka 1. Stečajnog zakona „Ako stečajni vjerovnik tijekom posljednjih 60 dana prije podnošenja prijedloga za otvaranje predstečajnoga

postupka, odnosno ako nije podnesen prijedlog za otvaranje predstečajnoga postupka tijekom posljednjih 60 dana prije podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnoga postupka ili nakon toga sudskom ili izvansudskom ovrhom ili prisilnim sudskim osiguranjem stekne koje razlučno ili slično pravo koje ulazi u stečajnu masu, to pravo otvaranjem stečajnoga postupka prestaje, odnosno postupak u tijeku se obustavlja. Predmetna prava brisat će se iz javnih knjiga, upisnika i očevidnika u kojima se vode na temelju rješenja suda.

Dakle, HAKOM je stekao založno pravo na novčanim sredstvima dana 06.03.2015. godine, a dana 09.03.2015. godine je podnesen prijedlog za otvaranje postupka predstečajne nagodbe. On je prekinut da bi kasnije bio otvoren stečajni postupak – pa je stoga HAKOM trebao izgubiti razlučno pravo. To je i potvrđeno kasnijom presudom. Naš stav potvrdio je prvostupanjski sud dana 04.01.2019. godine presudom pod poslovnim brojem P-2452/2018 a koji je **usvojio u cijelosti tužbeni zahtjev** City ex d.o.o. u stečaju i obvezao tuženika odnosno Financijsku agenciju na povrat iznosa od 4.328.016,00 kuna sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama tekućim od 30.03.2016. godine do isplate. O parnici je obaviješten i HAKOM te se nije ni na koji način očitovao.

Financijska agencija je oslobođena plaćanja sudskih pristojbi te je zastupana po vlastitoj pravnoj službi, pa je jedini rizik troškova ovoga postupak trošak sudskih pristojbi u iznosu od 5.000,00 kuna na tužbu i 5.000,00 kuna na presudu.

Temeljem ovog izvješća zatražit ću od skupštine vjerovnika suglasnost za daljnje vođenje parničkog postupka protiv FINA-e koja je uložila žalbu na prvostupanjsku presudu, također bez punomoćnika odvjetnika.

Ja predlažem da se odobri nastavak postupka protiv FINE jer je nakon prvostupanjske presude kojom je usvojen tužbeni zahtjev vrlo izvjesno da će se naplatiti novčana sredstva u korist stečajne mase, te podmiriti vjerojatno cijeli prvi viši ispladni red odnonsno više od 280 radnika, dok sa druge strane rizika troška prema FINI nema.

Prilog:

Presuda Trgovačkog suda u Zagrebu u predmetu P-2452/18

U Zagrebu, 18.siječnja 2019.

Stečajni upravitelj za CITY EX doo u stečaju
- Zdravko Krznar dipl.ing
Sv duh 123, 10000 Zagreb
(m: 099/2139949)
(e-mail: zdravkok13@gmail.com)

Potpis:

Republika Hrvatska
Trgovački sud u Zagrebu
Zagreb, Amruševa 2/II

26. P-2452/2018-13

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Trgovački sud u Zagrebu po sudu ovog suda Radovanu Dobroniću u pravnoj stvari tužitelja: CITY EX d.o.o. u stečaju, OIB: 99406899243, Zagreb, Donje Svetice 40, koga zastupaju odvjetnici iz Odvjetničkog društva Ljubenko & Partneri d.o.o. iz Zagreba, Branimirova 29, protiv tuženika: FINANCIJSKA AGENCIJA, OIB: 85821130368, Zagreb, Ulica grada Vukovara 70 radi 4.324.016,00 kuna, nakon održane glavne rasprave, zaključene dana 14. prosinca 2018. godine u prisutnosti odvjetnika Vanje Vargeca na strani tužitelja i dipl. iur. Stanke Pejaković na strani tuženika, proglašene dana 04. siječnja 2019. godine,

presudio je

1. Nalaže se tuženiku da u roku od 8 dana isplati tužitelju iznos od 4.328.016,00 kuna s zakonskim zateznim kamatama tekućim na ovaj iznos od 30. ožujka 2016. godine do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanom prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena;
2. Nalaže se tuženiku da u roku od 8 dana isplati tužitelju parnični trošak u iznosu od 227.025,00 kuna

Obrazloženje

Tužitelj je 10. listopada 2018. godine protiv tuženika podnio ovu tužbu radi naknade štete u gore navedenom iznosu. Tužitelj obrazlaže da je HAKOM 14. studenog 2014. godine donio rješenje protiv kojeg tužitelj nije imao pravo žalbe i koje je postalo ovršno trenutkom donošenja, a kojim je naloženo tužitelju da u kompenzacijski fond temeljem odredbe članka 48. Zakona o poštanskim uslugama uplati iznos od 4.328.016,00 kuna. Spomenuti HAKOM je navedeno rješenje kao osnovu za plaćanje predao FINA-i – tuženiku dana 06. ožujka 2015. godine i tuženik je blokirao tužiteljev račun i sredstva odvojio na poseban račun radi podmirenja obveze HAKOM-u. Tužitelj navodi da je nad njim bio otvoren postupak predstečajne nagodbe i u tom postupku HAKOM je podnio prijavu svoje tražbine 20. srpnja 2015. godine, dok je tužena FINA dana 20. ožujka 2015. godine zastala sa prijenosom zaplijenjenih sredstava. Tužitelj navodi da postupak predstečajne nagodbe nije uspio i da je 29. ožujka 2016. godine FINA nezakonito, nakon otvaranja stečajnog postupka dana 24. ožujka 2016. godine, na račun HAKOM-a prebacila zaplijenjeni iznos od spomenutih cca 4,3

predstečajne nagodbe podnijet 9. ožujka 2015. godine i tužitelj navodi da je postupak predstečajne nagodbe nastavljen kao stečajni postupak i da je stoga HAKOM trebao izgubiti razlučno pravo otvaranjem stečajnog postupka i tužitelj se poziva na članak 169. Stečajnog zakona kojim je propisana zabrana ovrhe i osiguranja nakon otvaranja stečajnog postupka. Tužitelj zaključuje da je tužena FINA prenijela sredstva na račun HAKOM-a 29. ožujka 2016. godine odnosno pet dana nakon otvaranja stečaja odnosno nakon što su nastupile pravne posljedice otvaranja stečajnog postupka i zaključuje da je to temeljem članaka 168. i 169. Stečajnog zakona nezakonito budući da je tuženik 24. ožujka 2016. godine trebao zastati sa prijenosom zaplijenjenih sredstava. Tužitelj navodi da se obratio tuženiku opomenom, ali je tuženik negirao svoju odgovornost.

Tuženik u odgovoru na tužbu negira svoju odgovornost. Tuženik ističe da nisu ispunjene pretpostavke za zasnivanje njegove odgovornosti za štetu te ističe da tužitelju u konkretnom slučaju nikakva šteta nije nastala budući je tuženik proveo rješenje HAKOM-a za dug koji egzistira te obrazlaže da provedbom rješenja za dug koji je pravomoćno utvrđen tuženiku nije ni mogla nastupiti nikakva šteta, a nakon toga dodaje da je tuženik postupao onako kako to nalaže pozitivno zakonodavstvo Republike Hrvatske (navedenu formulaciju treba izbjegavati, jer ne postoji ni pozitivno niti negativno zakonodavstvo). Tuženik potvrđuje da je 6. ožujka 2015. godine primio spomenuti nalog HAKOM-a za provedbu na teret tužitelja te potvrđuje da je na kraju zaplijenio novčana sredstva i da unutar zakonskog roka pljenidbe od 60 dana odnosno prije nego što su se stekli uvjeti za prijenos zaplijenjenih sredstava je FINA (tuženik) zaprimila rješenje o privremenoj mjeri dana 20. ožujka 2015. godine koje je donijelo Nagodbeno vijeće HR01 koje je postupalo temeljem Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi, a 13. srpnja 2015. godine FINA je primila rješenje o otvaranju postupka predstečajne nagodbe i zbog toga zaplijenjena sredstva nisu prenesena na račun HAKOM-a istekom zakonskog roka zapljene od 60 dana. Nakon toga tuženik navodi da je postupak predstečajne nagodbe obustavljen rješenjem od 25. siječnja 2016. godine te da su se stekli uvjeti za prijenos sredstava koja su zaplijenjena pa je to učinjeno 29. ožujka 2016. godine. Tuženik se poziva na članak 70., stavak 4. Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi te ističe da prema citiranom članku od dana objave rješenja o otvaranju postupka predstečajne nagodbe FINA prestaje izvršavati osnove za plaćanje evidentirane u očevidniku redoslijeda osnova za plaćanje na teret dužnika. Tuženik dalje ističe da stavak 6. istog članka propisuje da FINA nakon obustave predstečajne nagodbe nastavlja izvršavati osnove za plaćanje te da treba primijeniti upravo tada važeći Zakon o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi jer da to proizlazi iz prijelazne odredbe članka 442., stavka 1. Stečajnog zakona (NN 17/15 i 104/17) kojim je propisano da će se postupci predstečajne nagodbe pokrenuti po starom Zakonu o financijskom poslovanju ... dovršiti na temelju tog Zakona, dakle da nema mjesta primjeni članka 168., stavka 1. Stečajnog zakona na kojeg se poziva tužitelj. Tužena FINA zaključuje da su pretpostavke za nastavak izvršenja sporne osnove za plaćanje bile ispunjene odmah po obustavi postupka predstečajne nagodbe (25. siječnja 2016. godine) te ističe da iako prijenos sredstava nije obavljen odmah po ispunjenju uvjeta nesporno je da je isti bio zakonit. Tuženik iznosi svoje pravno stajalište te osporava tvrdnju tužitelja da je postupak predstečajne nagodbe bio nastavljen kao stečajni postupak te ističe da se radi o dva postupka i to stoga jer je postupak predstečajne nagodbe obustavljen 25. siječnja 2016. godine dok je prijedlog za pokretanje stečajnog postupka podnesen mjesec dana nakon toga odnosno 25. veljače 2016. godine da bi tim povodom stečajni postupak bio otvoren 24. ožujka 2016. godine. Tuženik zaključuje da se u razdoblju od obustave predstečajnog postupka do otvaranja stečajnog postupka od dva mjeseca provodila ovrha

Tuženik je u pravu kada ukazuje da se tužitelj neprecizno izrazio u tužbi kada je tvrdio da je predstečajni postupak nastavljen kao stečajni. Predstečajni postupak nad tužiteljem je doista bio obustavljen 25. siječnja 2016. godine i nakon toga je nastupilo razdoblje od približno dva mjeseca uvjetno rečeno normalnog pravnog statusa tužitelja u kojemu nad njim nije bio otvoren ni postupak predstečajne nagodbe niti stečajni postupak i nesporno je da je u tom razdoblju tuženik mogao i trebao provoditi rješenje o ovrsi odnosno pljenidbi i prijenosu iznosa zaplijenjenog u korist HAKOM-a te je isto tako nesporno da tuženik tako nije postupio. S tim u vezi treba navesti da je 6. ožujka 2015. godine HAKOM podnio ovršno rješenje na naplatu i tuženik je zaplijenio sredstva i držao ih izdvojena četrnaest dana sve dok nagodbeno vijeće 20. ožujka 2015. godine nije donijelo rješenje o privremenoj mjeri zabrane prijenosa i ta privremena mjera je proizvodila učinke sve dok postupak predstečajne nagodbe nije obustavljen 25. siječnja 2016. godine, a nakon toga tuženiku je preostalo još 46 dana da drži sredstva izdvojena i da ih nakon toga prebaci, dakle radi se o roku kraćem od dva mjeseca tijekom kojih je trebalo završiti taj postupak pljenidbe koji traje 60 dana, dakle računajući od 25. siječnja 2016. godine tuženik je još 46 dana trebao držati zaplijenjena sredstva, dakle sa pljenidbom je trebalo čekati do 11. ožujka 2016. godine (petak) i zaplijenjena sredstva prebaciti HAKOM-u sljedeći radni dan, a to je bio 14. ožujka 2016. godine (ponedjeljak), u svakom slučaju tuženik je imao dovoljno vremena prebaciti zaplijenjena sredstva po isteku roka od 60 dana prije nego što je rješenjem ovog suda 24. ožujka 2016. godine nad tužiteljem otvoren stečajni postupak. Rješenje o otvaranju stečajnog postupka djeluje prema svima i obvezuje svakoga, nakon donošenja ovog rješenja više ni pojmovno nije moguće trajanje bilo kakvog prethodnog ili paralelnog predstečajnog postupka. Dakle, od 24. ožujka 2016. godine u 13,02 sati na snazi je jedino rješenje o otvaranju stečaja i stoga se nakon toga sva postupanja bilo koga u odnosu na tužitelja i njegovu imovinu moraju prosuđivati jedino na temelju ove bitne činjenice, stoga je nezakonit postupak tuženika kada on pet dana nakon otvaranja stečajnog postupka prebacuje zaplijenjena sredstva odnosno provodi ovrhu na sredstvima tužitelja – stečajnog dužnika, jer to na temelju navedene činjenice i Stečajnog zakona je zabranjeno.

Prema tome, stranke su svojom argumentacijom jednim dijelom skrenule raspravljanje u dijelu koji nije ni bitan niti presudan za rješenje ovog spora. Članak 205. Ovršnog zakona propisuje da dostavom banci naloga iz stavka 1. tog članka ovrhovoditelj do iznosa zaplijenjene tražbine stječe založno pravo na ovršenikovoj tražbini prema banci za isplatu novčanih sredstava na računu. Stoga je HAKOM 6. ožujka 2015. godine stekao založno pravo, a s obzirom da je 10. ožujka 2015. godine podnijet prijedlog za otvaranje postupka predstečajne nagodbe postavlja se pitanje o kojemu stranke nisu ništa rekle, a to je da li je zbog toga ex lege prestalo važiti to razlučno pravo, a tako bi bilo kada bi se ovo pitanje prosuđivalo sada odnosno na temelju Stečajnog zakona kakav je sada na snazi počevši od teksta koji je objavljen u NN 71/15 i nakon toga u NN 104/17, a koji u članku 169, stavku trećem propisuje: „Postupci ovrhe i osiguranja iz stavaka 1. i 2. ovoga članka koji su tijekom u vrijeme otvaranja stečajnoga postupka prekidaju se. Nakon što ti postupci budu nastavljeni, ovršni sud će ih obustaviti“, a u stavku petom propisuje: „Nakon otvaranja stečajnoga postupka razlučni vjerovnici nisu ovlašteni pokrenuti postupak ovrhe ili osiguranja“, a u stavku šestom se propisuje: „postupci ovrhe i osiguranja iz stavka 5. Ovoga članka koji su u vrijeme otvaranja stečajnoga postupka prekidaju se. Prekinute postupke ovrhe i osiguranja nastaviti će sud koji vodi stečajni postupak primjenom pravila o unovčenju predmeta na kojima postoji razlučno pravo u stečajnom postupku.“. U članku 168. navedeni Stečajni zakon koji je stupio na snagu 1. rujna 2015. godine propisuje: „Ako stečajni

stečajnoga postupka ili nakon toga sudskom ili izvansudskom ovrhom ili prisilnim sudskim osiguranjem stekne koje razlučno ili slično pravo koje ulazi u stečajnu masu, to pravo otvaranjem stečajnoga postupka prestaje, odnosno postupak u tijeku se obustavlja. Predmetna prava brisat će se iz javnih knjiga, upisnika i očevidnika u kojima se vode na temelju rješenja suda". Prema tome, kada bi se primijenio članak 168. Stečajnog zakona onda bi založno pravo na temelju izvansudske ovrhe (na temelju ovršnog upravnog rješenja HAKOM-a) stečeno 6. ožujka 2015. godine u trenutku blokade odnosno podnošenja navedene osnove za plaćanje FINA-i prestalo postojati jer je to založno pravo stečeno svega četiri dana prije nego što je 10. ožujka 2015. godine bio podniet prijedlog za otvaranje postupka predstečajne nagodbe, dakle u svakom slučaju je to razlučno pravo stečeno posljednjih 60 dana (odnosno svega četiri dana prije podnošenja prijedloga za otvaranje predstečajnoga postupka i prema sadašnjem stanju bi takvo razlučno pravo u korist HAKOM-a prestalo postojati ex lege. Stečajni zakon (NN 71/2015) je na temelju članka 446. stupio na snagu 1. rujna 2015. godine tako da bi on u načelu mogao se odnositi na pokrenuti postupak predstečajne nagodbe koji je pokrenut 10. ožujka 2015. godine (prije stupanja na snagu navedenog Stečajnog zakona), a dovršen donošenjem rješenja o obustavi postupka predstečajne nagodbe 25. siječnja 2016. godine (nakon što je stupio na snagu Stečajni zakon NN 71/2015), ali kod toga treba voditi računa o odredbi članka 442., stavka 1. navedenog Stečajnog zakona po kojoj će se postupci predstečajne nagodbe pokrenuti na temelju Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi (NN 108/12, 144/12, 81/13 i 112/13) dovršiti prema odredbama toga Zakona odnosno Zakona o financijskom poslovanju, dakle s obzirom da je prijedlog za otvaranje postupka predstečajne nagodbe nad tužiteljem podniet 10. ožujka 2015. godine proizlazi da je taj postupak trebao biti dovršen po odredbama Zakona o financijskom poslovanju. Međutim, treba voditi računa i o odredbi članka 445., stavka 2. Stečajnog zakona iz NN 71/2015 kojim je propisano da danom stupanja na snagu Stečajnog zakona (a to je 1. rujna 2015. g.) prestaju važiti pojedine odredbe Zakona o financijskom poslovanju te se među tim odredbama koje prestaju važiti navode i članci 18-86, a to je relevantno stoga što je navedeni Zakon o financijskom poslovanju upravo u člancima 56., 57., 58. 59. regulirao pravni položaj razlučnih vjerovnika, a radi se upravo o člancima koji su od 1. rujna 2015. godine prestali važiti, pa se postavlja pitanje tumačenja i primjene ovih prijelaznih odredbi Stečajnog zakona koji s jedne strane propisuje da će se postupci predstečajne nagodbe pokrenuti prije 1. rujna 2015. godine dovršiti po odredbama Zakona o financijskom poslovanju, a s druge strane taj isti Stečajni zakon propisuje da njegovim stupanjem na snagu od 1. rujna prestaju važiti spomenuti članci od 56.-59. Zakona o financijskom poslovanju kojima je bio uređen pravni status razlučnih vjerovnika i to na drugačiji način.

Naime, Zakon o financijskom poslovanju nije propisao da razlučno pravo stečeno 60 dana prije podnošenja prijedloga za otvaranje postupka predstečajne nagodbe ili stečajnog postupka ex lege prestaju vrijediti te bi proizlazilo da je HAKOM unatoč tome što je prijedlog za otvaranje postupka predstečajne nagodbe podniet 10. ožujka 2015. godine odnosno svega četiri dana nakon što je HAKOM stekao založno pravo nije izgubio to založno pravo, ali se postavlja pitanje da li stupanjem na snagu Stečajnog zakona 1. rujna 2015. godine nije došlo do promjene pravnog statusa te blokade – pljenidbe – založnog prava, jer je na dan 1. rujna 2015. godine postupak predstečajne nagodbe nad tužiteljem još uvijek bio u tijeku s obzirom da je on obustavljen istom 25. siječnja 2016. godine, dakle u razdoblju od 1. rujna 2015. do 25. siječnja 2016. godine postupak predstečajne nagodbe je bio u vremenskom smislu zahvaćen stupanjem na snagu Stečajnog zakona i koji s jedne strane propisuje da će se postupci predstečajne nagodbe pokrenuti prije njegovog stupanja na snagu dovršiti prema

56.-59. kojima je bio propisan pravni položaj razlučnih vjerovnika, a prema tim odredbama Zakona o financijskom poslovanju razlučno pravo HAKOM-a je postojalo odnosno na njega nije utjecala činjenica da je 10. ožujka 2015. godine podnijet prijedlog za pokretanje postupka predstečajne nagodbe, ali proizlazi da je 1. rujna 2015. godine stupila na snagu odredba članka 168. Stečajnog zakona prema kojoj razlučno pravo stečeno 60 dana prije podnošenja prijedloga za otvaranje predstečajnog postupka prestaje otvaranjem stečajnog postupka. Prema tome, na temelju Zakona o financijskom poslovanju HAKOM je stekao i zadržao založno pravo, pa se postavlja pitanje pravne sudbine tog razlučnog prava nakon što je 24. ožujka 2016. godine ovaj sud nad tužiteljem otvorio stečajni postupak na kojeg se nesporno primjenjuje spomenuti Stečajni zakon (NN 71/2015), a koji je u članku 168. propisao da vjerovnik koji je tijekom posljednjih šezdeset dana prije podnošenja prijedloga za otvaranje predstečajnog postupka stekao razlučno pravo da on otvaranjem stečajnog postupka prestaje, to bi onda proizlazilo da je HAKOM stekao razlučno pravo četiri dana prije podnošenja prijedloga za otvaranje predstečajnog postupka prema odredbama članaka 56.-59. Zakona o financijskom poslovanju i proizlazi da na temelju članka 168. Stečajnog zakona je to razlučno pravo u korist HAKOM-a prestalo, a dodatno proizlazi da su stupanjem na snagu Stečajnog zakona odnosno već 1. rujna 2015. godine prestali važiti članci 56, 57, 58 i 59 Zakona o financijskom poslovanju kojima je bio uređen pravni status razlučnih vjerovnika prema Zakonu o financijskom poslovanju, sve to na temelju prelazne odredbe članka 445, stavka 2. Stečajnog zakona. Prema tome, HAKOM je imao razlučno pravo prema Zakonu o financijskom poslovanju te ga je izgubio na temelju odredbe članka 168. Stečajnog zakona, a proizlazi i da je HAKOM izgubio razlučno pravo koje je stekao temeljem Zakona o financijskom poslovanju stupanjem na snagu Stečajnog zakona 1. rujna 2015. godine jer su tada prestali važiti članci 18.-86., dakle unutar toga su i članci 56. do 59., a na temelju kojih je HAKOM stekao razlučno pravo, a koje je stupanjem na snagu Stečajnog zakona izgubio.

Navedeno znači da bez postojanja razlučnog prava ne postoji mogućnost da bi ovršni postupak na temelju razlučnog prava bio nastavljen na temelju odobrenja stečajnog suca nego navedeno znači da ta zaplijenjena sredstva ulaze u imovinu stečajnog dužnika odnosno predstavljaju stečajnu masu i da je postupak FINA-e koja je samostalno pet dana nakon otvaranja stečajnog postupka prebacila zaplijenjena sredstva HAKOM-u bio takav postupak – radnja kojom je tužitelju doista nanijeta šteta time što utuženi iznos od cca 4,3 miliona kuna nije unijet u stečajnu masu, a čime je onda imovina tužitelja oštećena odnosno umanjena za navedeni iznos. Proizlazi da je već 1. rujna 2015. godine kada je stupio na snagu Stečajni zakon prestalo važiti razlučno pravo HAKOM-a stečeno na temelju članaka 56. 59. Zakona o financijskom poslovanju, jer je Stečajni zakon člankom 445., stavkom 2. propisao da su ti članci njegovim stupanjem na snagu prestali važiti, a što je moguće s obzirom da Stečajni zakon kao procesni propis predstavlja "pravilo neposredne primjene", a koji u pravilu stupa na snagu danom donošenja i odmah se primjenjuje na sve zatečene postupke, a 1. rujna 2015. godine postupak predstečajne nagodbe nad tužiteljem je još uvijek bio u tijeku (obustavljen je istom 25. siječnja 2016. godine). Sve i da ova odredba članka 445/2 SZ-a ne postoji razlučno pravo HAKOM-a prestalo bi postojati na temelju odredbe članka 168. Stečajnog zakona, a prema kojoj razlučno pravo stečeno posljednjih šezdeset dana prije podnošenja prijedloga za otvaranje predstečajnog postupka prestaje otvaranjem stečajnoga postupka. Međutim, iz navedenog proizlazi da je razlučno pravo HAKOM-a na temelju Zakona o financijskom poslovanju prestalo postojati 1. rujna 2015. godine stupanjem na snagu Stečajnog zakona – NN 71/2015 i to na temelju prijelazne odredbe članka 445. i članka 168. citiranog Stečajnog zakona.

ne bi još sam po sebi doveo do odgovornosti FINA-e za naknadu štete, jer da je opstalo razlučno pravo ovaj sud kao stečajni sud bi donio rješenje o nastavku prekinutog ovršnog postupka i nakon toga bi sam stečajni sud isplatio zaplijenjeni iznos razlučnom vjerovniku – HAKOM-u i u takvoj situaciji bi sam nezakonit postupak tuženika postao nebitan jer taj propust ne bi bio onaj uzrok koji bi uopće mogao stvoriti štetu tužitelju, jer u situaciji postojanja razlučnog prava ta sredstva nikada ne bi ni ušla u stečajnu masu. Stoga je ovdje bitno pitanje da li je postojalo razlučno pravo HAKOM-a i da li je ono nakon stupanja na snagu Stečajnog zakona i otvaranja stečajnog postupka nad tužiteljem opstalo, a iz svih navedenih razloga proizlazi da je razlučno pravo u korist HAKOM-a postojalo i da je ono prestalo postojati 1. rujna 2015. godine.

Stečajni zakon je u članku 442. propisao da se postupci predstečajne nagodbe pokrenuti na temelju Zakona o financijskom poslovanju će se dovršiti prema odredbama tog Zakona te je FINA mogla i trebala postupati prema starom Zakonu o financijskom poslovanju temeljem citiranog članka 442. s time da se kod primjene Zakona o financijskom poslovanju mora primijeniti odredba članka 445., stavka 2. Stečajnog zakona prema kojemu danom stupanja na snagu Stečajnog zakona u Zakonu o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi prestaju važiti članci 18-86, a to znači da se od tog trenutka pravni status razlučnih vjerovnika i razlučnih prava prosuđuje prema Stečajnom zakonu, dakle od 1. rujna 2015. godine nije bilo moguće primijeniti na predstečajne postupke u tijeku neizmijenjeni Zakon o financijskom poslovanju nego izmijenjeni Zakon o financijskom poslovanju, na način kako je to propisala odredba članka 445., stavka 2. Stečajnog zakona.

Parnični trošak je dosuđen u korist tužitelja i odnosi se na trošak sastava tužbe od 43.280,00 kuna te isti iznos za jedan podnesak i isti iznos za zastupanje na dva održana ročišta i 500,00 kuna za pristup na ročište radi objave i uručjenja presude, ukupno 173.620,00 kuna, što s PDV-om iznosi 217.025,00 kuna, uvećano za sudsku pristojbu za tužbu od 5.000,00 kuna te isti iznos pristojbe za ovu presudu, što ukupno iznosi 227.025,00 kuna.

U Zagrebu 04. siječnja 2019. godine

Sudac

mr. sc. Radovan Dobronić v.r.

POUKA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ove presude, nezadovoljna stranka može uložiti žalbu Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku od 8 (osam) dana po primitku presude, a ulaže se putem ovog suda u 2 primjerka za Sud i po 1 za svaku stranku.

Za točnost otpavka-ovlašteni službenik:

Hedviga Krsnik

Primljeno			
Preporučeno			